Door God gekend en geleid worden

Doopdienst Arianna Timea Kaspers
Genesis12:1-3: “De Heer zei tot Abram: Ga uit je land en verlaat je familie en ga naar het land, dat Ik je wijzen zal; Ik zal je tot een groot volk maken, en je zegenen, en je naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie jou zegent, en wie jou vervloekt zal Ik vervloeken, en alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij”

Gemeente van de Heere Jezus Christus, Lieve Ouders, grootouders, getuigen en doopouders!
De woorden die Abram te horen kreeg: Ga uit je land … moeten ons aanspreken. In een tijd, waarin dagelijks berichten rondgaan over vreemdelingen en vluchtelingen. Laten wij onthouden, dat God, noch in het verleden, noch in het heden van niemand iets vraagt, dat hij of zij niet zou kunnen volbrengen. Er zijn genoeg obstakels, maar met de kracht van de Heilige Geest zal er altijd een mogelijkheid zijn om raad te vragen en te handelen naar Bijbelse normen. Tenminste, zo hebben wij dat thuis geleerd en op die basis vonden we ook troost, als tegenspoed ons leven kruiste.
Het is goed om te weten, dat wij altijd bij Hem terugkomen. Ook als we doodgaan keren we terug naar God, omdat een ieder van ons, en ook de kinderen, eigendom van Jezus Christus zijn.
Vandaag kunnen we daar vanuit de Bijbel meer over zeggen, dan Abraham kon weten over zijn toekomst. Het zal voor hem zeker niet gemakkelijk geweest zijn om zijn land achter zich te laten. Hij was afkomstig uit Ur der Chaldeeën, een land een stad temidden van de verworvenheden van de toenmalige civilisatie. God beloofde hem een kind en talloze nazaten. - Hij weet nog niet hoe. Maar hij krijgt het wel te horen: jij zult tot een groot volk worden… Als God zelf hem de prachtige sterrenhemel laat zien raakt Abram overtuigd. Hij kreeg een opdracht en hij werd gezegend. Om deze missie te kunnen voltooien, moest hij gehoorzaamheid tonen. Door het geloof was de opdracht mogelijk voor hem. Door het geloof zijn wij ook in staat om voor God te kunnen kiezen, als de goddelijke stem ons aanraakt. Abraham deed zoals de Heer hem had opgedragen. Hij gaat weg uit Haran.
Uit Abram en Saraï zal een groot volk voortkomen. Maar dat niet alleen: **het zal tot zegen zijn voor alle andere volken.** Toen al had God alle volken op het oog, ook de huidige wereldkaart met alle volken….
Het Oude Testament vertelt ons over Israël, het volk dat uit Abraham voortgekomen is. Het grote geheel, dat we zien is: Abraham is onderdeel van Gods reddingsplan. Hij staat aan het begin ervan. Abraham wist nog niet dat zijn familie zou uitlopen op Jezus Christus.

Broeders en zusters, laten we ook naar de hemel kijken en bedenken, dat deze God, die al die sterren schiep - en nog veel meer -, dezelfde God is die ons roept. De God, die wij Vader mogen noemen, die ons in zijn Zoon rechtvaardig verklaart.
Even terug naar de persoonlijkheid van Abram, die Abraham werd. Als God Abraham roept – om een begin te maken met het plan van zijn redding door zijn Zoon, dan roept Hij natuurlijk een sterk persoon. Een goed begin is immers het halve werk. Dat God Abraham kiest, laat iets zien van zijn vrije gunst.
Er komt zomaar een roeping op hem af. Zo kan er ook roeping op jou afkomen. Misschien niet op de manier zoals bij Abraham. Maar wel: dat God zegt: jou wil ik er ook bij hebben als ambtsdrager in de gemeente, als juf in de klas, als politieagent, als vader en moeder, als mantelzorger bij een familielid. Ik denk, dat velen van ons zouden twijfelen, of het wel goed zal komen, als wij rigoureus van koers veranderen, omdat we een roepstem hebben gehoord. Omdat we een ander levenspatroon voor ogen hebben, zonder een stempel van de notaris. Een levenspatroon, dat uit genade is.
De roeping raakt uit beeld. Ook onze roeping als christen. Je hebt huis en haard. Het is wel goed zo. Waarom zou je je comfort zone verlaten?
Maar: met het oog op Gods toekomst en daardoor gedreven, komen wij toch in beweging en zeggen we zegenwoorden, en doen we liefdedaden, waarnaar vreemdelingen, die onze naasten zijn, dichtbij en veraf, verlangen.
Broeders en zusters, gedoopten en /nog /niet/ gedoopten: wees een bron van zegen. Het is een opdracht, die bij deze doopdienst als een roeping klinkt: wees een zegen!
Ouders en doopouders, en de gemeente van Christus moeten zich toeleggen op de opvoeding door hun voorbeeld en onderricht, zodat het kind bij het opgroeien zal leren om te kiezen tussen goed en kwaad, leren uit de Bijbel, hoe het is om in waarheid te leven, en voorbeelden vindt als Abraham, die zo sterk stond in zijn geloof.
Gemeente! We hebben allemaal de kracht van God nodig om tegen de stroom in de wereld te kunnen gaan! Laten we elkaar bemoedigen, laten we Jezus representeren in onze manier van leven, in ons gezin en in de maatschappij. En als ernaar gevraagd wordt, leg dan maar uit, dat je gedoopt bent!
We hopen op de tijd, dat de jong gedoopten zelf openlijk uit willen komen voor hun status van ‘gedoopt zijn’ en hun geloof gaan belijden in woorden en daden. Door de doop behoren we bij het volk van God, tot Abrahams kinderen. – Laten we onze gelovige levenswijze zo zichtbaar maken dat het mensen nieuwsgierig maakt en verlangend, om bij de familie van God te horen. In het leven van gedoopte mensen, is in hun liefdedienst geen pauze of vakantie. We bidden zonder ophouden, om vernieuwd te worden in de navolging van Christus. We doen onze handen samen voor elkaar, en voor dit gezin, rijk met drie kinderen. Zo zal de doop, het teken van het verbond, grote vreugde betekenen in het leven, een hemels geschenk voor ons en onze nakomelingen.
Een ernstige Zaak, want we handelen in naam van God. We dopen in naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze **Scheppende kracht** behoedt de

christenmens. Want in de doop toont Christus, dat we door Hem verlost zijn, dat we van Hem zijn.
Amen

Zwolle, 08. 11. 2026